

Kompleksnost kolekcionarskog delovanja srazmerna je broju ljudi koji se time bave. Motivi mogu biti različiti, ali sve njih povezuje plemeniti čin zaštite, čuvanja i prevencije kulturnih dobara jedne zemlje. Sveobuhvatnost potrebnih znanja, uz talenat potreban za ovaj hobi, strast, ili biznis, zahtevaju jednu svestranu, renesansnu ličnost, kakav je Novosađanin Đuro Popović, jedan od najznačajnijih kolekcionara srpskog slikarstva i vajarstva.

„Đuro Popović i njemu slični ljubitelji umetnosti otkupom dela za svoje zbirke, katkad i za svoje javne muzeje i galerije, njihovim čuvanjem, stručnom obradom i, što je najvažnije, sve češćim izlaganjem, javljaju se kao glavna potpora umetnicima i tekućem likovnom stvaralaštvu uopšte. Od njih sada, više nego od posustalih institucija kulture koje deluju u ime države i društva, zavisi opstanak i razvoj likovne umetnosti Srbije“, napisao je Nikola Kusovac, istoričar umetnosti, u katalogu povodom izložbe „100 dela iz kolekcije Đure Popovića“ u Galeriji Doma Vojske Srbije, davne 2013. godine. Sve rečeno primetno je i danas.

Višedecenijski rad na ovom polju, Đura Popovića održala je pre svega ljubav kojoj je posvetio značajan deo života. Njegovu izuzetnu zbirku umetnina obuhvataju radovi najznačajnijih predstavnika srpske istorije umetnosti koji su uticali na razvoj likovnog stvaralaštva u Srbiji XIX i XX veka. Velika pažnja poklonjena je i delima skulptora, utemeljivačima moderne skulpture u Srbiji.

Zdravko Vučinić, istaknuti likovni kritičar, istoričar umetnosti i slikar izjavio je da mnoga dela iz zbirke slika i skulptura Đure Popovića kvalitetom zauzimaju „sam vrh moderne srpske, delom i jugoslovenske umetnosti“.

Traganje za izuzetno retkim delima, shodno svom opredeljenju, pretpostavlja veliko strpljenje sa neizvesnim ishodom. Slike nekada stižu neočekivano jednostavno, a nekada se čekanje produži na 15-20 godina, a opet odu u neke druge ruke. Ali samo najmudrijim vreme ništa ne znači.

Smatra da je kolekcionarstvo u Srbiji izuzetno razvijeno i da bi bilo još više da iz njemu nepoznatih razloga između muzejskih ustanova i kolekcionara ne vlada animozitet, uprkos činjenici da su današnji muzeji naslednici privatnih zbirki. Kolekcionarstvo je takođe nedovoljno zastupljeno u medijima, i ne samo u medijima.

– Vlasnici viška sredstava znaju da je ulaganje u slikarstvo sigurna investicija, jer tu vrednost ne može da pada, s obzirom da je broj dela iole značajnijih slikara svakog dana sve manji, a potrebe (potražnja) za istim, s obzirom na porast broja stanovnika, veća. Odnos između ponude i tražnje uvek ide u korist umetnika i cene umetnina. Vreme krize poljuljalo je ekonomski

i socijalni status srednje klase, ali je istovremeno, stvaranjem „elite“ potražnja za slikarima iz tzv „prve klase“, porasla. U skladu s tim danas imamo situaciju gde vrednost slika umetnika poput Paje Jovanovića, Miodraga Dade Đurića raste na svetskom tržištu. U pravcu brige i čuvanja kulturnog nasleđa trebala bi da se kreće i aktivnost Ministarstva kulture Republike Srbije – objašnjava gospodin Popović i sam slikar, koji je od svoje 13-te godine izlagao svoje radove na izložbama.

Gospodin Popović je po vokaciji grafički dizajner, majstor fotografije, na Institutu za nauku i obrazovanje usavršavao se u sferi menadžmenta. Jedno vreme bio je vlasnik kafića „Bajka“ u Novom Sadu. Sada ga izdaje jer je nedostatak vremena uticao na promenu planova. Bio je prvi predsednik stranke penzionera i istu je uveo u Narodnu skupštinu, gde je bio poslanik, prvo Skupštine Državne zajednice Srbije i Crne Gore, potom i Republike Srbije. Osnivač je izdavačke kuće čiji je danas direktor. Trenutno je fokusiran na adaptaciju i restauraciju rustične kuće u Savinom Selu, gde planira da kao vlasnik višenagrađivanog brenda „ĐURAĐ“ preseli svoju destileriju.

Od šest uzastopnih godina, koliko nastupa na Novosadskom sajmu, za svoje rakije i likere dobio je veliki broj zlatnih i velikih zlatnih medalja za kvalitet. Prirodne Đurađeve rakije „Srpski vitez“, „Divlja šljiva“, šljivovica prepečenica, šljivovica prepečenica - barrique, jabukovača, divlja kruška, vilijamovka, lozovača, višnjevača, trešnjevača, rakija od bobica zove, te liker od mente i orahovača garancija su kvaliteta ispod kojeg ovaj domaćin s ponosom stavlja svoj potpis.

- Posle smrti oca - kazandžije, ostao je prazan kazan. Imao sam želju da na neki način nastavim priču koju je započeo i pokrenem proizvodnju rakije, onako kako i drugi počinju, za svoje potrebe. U tom procesu razvila se želja za proizvodnjom visokokvalitetnog proizvoda. Manji deo voća uzgajam sam, veći kupujem, uz redovnu proveru i praćenje sazrevanja voća. Imam lepu saradnju sa voćarem Markovićem iz Rumenke koji ima šljivik, pazeći da šljiva potpuno dozri, kakva mora biti za dobru rakiju. U fazi sam projektovanja jednog objekta pod zaštitom države kao kulturnog dobra, u Savinom Selu. Nameravam da od njega stvorim malu hedonističku oazu sa podrumom i degustacionom salom, u koju sam do sada uložio tri, i planiram još tri godine kako bi ga priveo nameni – kaže naš sagovornik, koji je u rodnom Ravnom Selu projektovao Vilu „Aleksandru“, namenjenu budućim događajima iz kulture i kulturno – umetničkog stvaralaštva.

Za svoj najveći uspeh u životu smatra svoju porodicu, suprugu Miru i decu Aleksandra, Lidiju, Aleksandru i Borisa, koji su mu bili podrška iz koje je proizišlo sve ostalo, a sada se, sledeći svoje talente i želje, otisnuli u svet. Za svoju porodicu kaže da je krasni različitost, od interesovanja do načina realizacije ideja, sloga, poštovanje i neizmerna ljubav.

– Samo me moja deca i ono što sam ostvario opominje na vreme, ali još uvek ispred sebe imam mnoštvo planova i nedovršenih projekata. Stvaralačka energija me ne napušta, a na odmoru nisam bio godinama jer ne umem da se odmaram i posle dva dana se osećam kao da sam na robiji. Svako jutro se budim u četiri – pet i idem na posao. Taj ritam imam tokom celog života i verovatno su to navike kojih se nikada neću osloboditi – rekao je Đuro Popović, jedan od onih zanimljivih ljudi sa kojima se mogu razmenjivati misli o mnogim temama. Čovek kome se nigde nije žurilo, a koji je svašta stigao da uradi.

